

РЕШЕНИЕ

№ 37703

гр. София, 14.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав, в публично заседание на 14.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **6901** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 147 ал. 2, вр. с чл. 16 от АПК образувано е по протест на прокурор М. Ю. от СГП с искане за обявяване за нищожност на изразеното с действие волеизявление на началника на отдел ПП /ОПП/ при СДВР по повод на заявление с вх. № 2345/ 11.12.23 г. подадено от Е. Й. Д. ЕГН [ЕГН] въз основа на което е издадено СУМПС № [ЕИК] от 2.01.2024 г. издадено от СДВР отдел ПП [населено място], отразяващо правоспособност за категориите АМ В1 В с валидност до 2.01.2034 г.

В протеста се прави искане за провъзгласяване на нищожност на акта, изразен с действието по издаване на свидетелство за управление на МПС, тъй като е издаден в противоречие с материално правните норми. Изложени са съображения, че на Е. Й. Д. е издаден дубликат на СУМПС №[ЕИК]/ 6.02.2013 г. при липсата на основание за издаването му.

В съдебно заседание представителя на СГП поддържа протеста. Ответникът началник на ОПП-СДВР редовно призован не се явява, не се представлява. Заинтересованата страна Е. Й. Д. редовно призована не се явява и не изпраща представител.

Съдът като обсъди изложените в протеста доводи и прецени и прецени събраните по делото доказателства, намира за от фактическа страна следното:

С писмо с рег. № 3286р-3571/19.01.2024 г. от ГД „Национална полиция“ в отдел ПП- СДВР е посочено че приложено изпращат по компетентност получени чрез дирекция „К. отношения“ МВНР 103 стои три брой върнати български СУМПС в генералното консулство на република България в Д.. В точка 78 от приложения списък е посечено че е върната и СУМПС №[ЕИК], издадена на 6.02.2013 г. от МВР С. валидна до 6.02.2023 г. на лицето Е. Й. Д., [дата на раждане] /свидетелството за управление на МПС е подменено в О./.

На 11.12.2023 г. в сградата на седмо РУ СДВР Е. Й. Д. е подала заявление за издаване на СУМПС пред системен оператор Е. К. за което има регистрирано заявление вх. № 2345/ 11.12.2023 г. при подаване на документи за издаване на ново СУМПС, същата не е представила СУМПС №[ЕИК] за което обстоятелство съгласно чл. 16 ал. 1 т. 3 и т. 4 и ал. 2 от наредба № 1 – 157 / 2002 г. на МВР е депозирала и попълнила собственоръчно заявление декларация съгласно чл. 160 от ЗДВП в което заявява „изгубено/откраднато“ СУМПС. Производството по издаване на свидетелство за управление на МПС на лицето Е. Д. , инициирано със заявление с рег. № 2345/ 11.12.2023 г. е приключило с издаването СУМПС №[ЕИК] от 2.01.2024 г. – връчено на Е. Д. на 12.01.2024 г. в докладна записка с рег. № УРИ [ЕГН] на началник на 03 сектор „АО“ при отдел „ПП“ – СДВР, старши инспектор С. С. е установено ново обстоятелство по смисъла на чл. 99, т. 2 от АПК, от съществено значение за издаването на административния акт/ свидетелство за управление на МПС/, което при решаване на въпроса от административния орган не е могло да бъде известно. По делото е приложено и прието като доказателство и приемо-предавателен протокол. При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Протестът е подаден в срок съгласно чл. 149 ал. 5 от АПК, и от лице по чл. 147, ал. 2 от АПК. Съгласно чл. 50, ал. 1 от Закона за българските лични документи свидетелството за управление на МПС е индивидуален удостоверителен документ за правоспособност за управление на МПС. Следователно свидетелството установява с удостоверителната сила на издаден от компетентен орган официален документ притежаването от адресата на признатата способност да се упражнява правно-регламентирана дейност каквато е управление на МПС. Съгласно чл. 160, ал. 1 от ЗДВП дубликат на свидетелство за управление или на контролен талон към него се издава, когато свидетелството или контролния талон е изгубен, откраднат, повреден или унищожен, за което притежателят подписва декларация.

Доколкото в специалните закони и в АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, теорията и съдебната практика са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 АПК, но тогава когато нарушения им са особено съществено. Нищожен е само този акт който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално от момента на издаването му не поражда правните последици към които е насочен. Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове теорията е изградила следните критерии, кога един порок води до нищожност и, кога същия води до унищожаемост: 1) Всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акт; 2) порокът в формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и от там – на липса на волеизявление; 3) съществените нарушения на административно-производствените правила са основание за нищожност, също само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление/ например – поради липса на кворум/. 4) нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт а не неговата валидност, поради което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора – т.е. не е издаден на основание, нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Само пълната липса на условия или предпоставките предвидени в приложимата материално-правна норма и липсата на каквото и да е основание и изобщо на възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание би довело до нищожност на посоченото основание; 5)Превратното упражняване на власт също е порок, водещ само до незаконосъобразност като правило и само ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв акт посоченият порок води до нищожност.

В настоящия случай от Е. Й. Д. е подписана декларация, че СУМПС е изгубено но видно от

доказателствата по делото заявените в него факти са неверни тъй като СУМПС не е било изгубено /откраднато, а е предадено на властите в О. по повод издадено СУМПС в друга държава - подменено в О.. Следователно не са били налице предпоставките за издаване на дубликат на СУМПС на територия на РБ, в частност не са били налице условия на чл. 161 от ЗДВП. Липсата на основание за издаване на дубликат на СУМПС води до нищожност на волеизявлението за издаването му доколкото посредством издадения дубликат лицето притежава два броя СУМПС, удостоверяващи неговата правоспособност за управление на МПС, а това е в противоречие с императивните норми на закона.

Предвид това следва да бъде обявено за нищожно волеизявление на началника на отдел ПП при СДВР за издаване на свидетелство за управление на МПС №[ЕИК] издадено на 02.01.2024 г. на името на Е. Й. Д. с ЕГН [ЕГН].

Така мотивиран, административен съд С. град, III-то отделение 66 състав
Р Е Ш И:

Обявява за нищожност волеизявление на началник СДВР, отдел ПП, за издаване на свидетелство за управление на МПС / СУМПС/ №[ЕИК] издадено 02.01.2024 г. на името на Е. Й. Д. ЕГН [ЕГН].

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от получаването му.

Съдия: